

at paatale saadant Noget, og jeg skal derfor henstille til den høitærede Justitsminister, om der ikke kunde være Anledning til at give Forslaget en saadan yderligere Udstrækning.

P. Holm: Intet er mere sikkert end det, at vi trænge til et ganske anderledes skarpt Tilsyn med Pleiebørn, end det hidtil har været Tilfældet. Denne Sag har været omtalt offentlig i Pressen fra de forskjelligste Sider i Samsfundet. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at Pastor Evers ved St. Johannes Kirken i 1883 har skrevet en Række Artikler i „Berlingske Tidende“ om denne Sag og har udfæstet Tanken om Oprettelsen af et fælles Børnehjem, som kunde sørge for disse Samsfundets Stedbørns Opdragelse paa en ordentlig Maade. Det er ganske naturligt, at en saadan Tanke opstaar hos humant tænkende Folk; navnlig da hos dem, der leve efter kristelige Regler i Samsfundet, maa en saadan Tanke ligge meget nær; at der bliver sørget humant for den opvoksende Slægt. Vi se, at private Folk paa mange forskjellige Maader forene sig til Beskyttelse af de mest forskjellige Ting. Vi have jo saaledes en Forening til Dyrenes Beskyttelse, men jeg tror nok, at vi i meget høj Grad savne en Forening til Beskyttelse af de Børn, der her er Tale om, og jeg tror, at Staten her har en Pligt, som den burde opfylde paa en langt mere omfattende Maade, end dette Lovforslag forskriver. Smidlertid kan det være, at dette Lovforslag vil være et Fremskridt paa dette Omraade, og derfor skal jeg ikke specielt tale imod Lovforslaget i dets Helhed.

Men der er i Lovforslaget eet Punkt, som jeg vil tale imod, og det er § 6, som siger, at foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn. Jeg veed ikke, men maaste Justitsministeren vil oplyse det nærmere, hvorfor det kjøbenhavnske Fattigvæsen specielt skal undrages dette Tilsyn. Jeg finder ikke og har ikke ved de Oplysninger, jeg har søgt, kunnet finde den humane Omsorg fra det kjøbenhavnske Fattigvæsens Side overfor de Pleiebørn, som det har at føre Tilsyn med. Men at det har ført dette Opsyn og Tilsyn og i det Hele taget ladet sin Omsorg være saaledes for Børnene, at det fortjener i nogen Grad at blive undraget Tilsynet, kan jeg ikke erkende. Tværtimod. Der kan fremdrages en Række af Exempler paa, hvorledes disse Pleiebørn blive behandlere, og hvorledes man har taget paa disse Sager. Jeg skal kun kortelig minde om en Proces, som er bleven ført for ikke længe siden mellem Frotten M-

brectsen og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og hvorledes hun i Pressen har omtalt, paa hvilken Maade Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse fandt sig foranlediget til at tage denne Sag. Den stedlige Præst, som i Regelen er den Tilsynshavende paa Kommunalbestyrelsens Regne, henvendte man sig til, og hans Udsagn staaer mod alle de i Omegnen boende Personers Ord og Udsagn. Man henvendte sig dernæst fra Kommunalbestyrelsen til Anstaltens Forstander og troede hos ham at faae en bedre og paalideligere Underretning end paa andre Steder. Jeg tror nu ikke, at man fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har viist en saadan Omhu for Børnene ved at fordre Oplysninger paa saadanne Steder, at der er Grund til at fritage den for Tilsyn. Jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle Oplysninger, om, hvorledes Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Henseende til Forsorgen paa det pekuniære Omraade sørger for Børnene. Paa Budgettet for 1887 er der til 38 Pleiebørn, udgjatte hos private Familier i Kjøbenhavn, budgetteret 2,200 Kr. eller omtrent 58 Kr. aarlig pr. Barn. Til 443 Børn, som ere anbragte i Pleie paa Landet, ligeledes hos Familier, er der budgetteret 30,635 Kr. eller omtrent 69 Kr. pr. Barn. Jeg veed ikke, om ærede Medlemmer tro, at det er muligt for nogen Familie at forsørge et Barn og skaffe det en forsvarlig Pleie for 58 eller 69 Kr. Kommunen har endvidere følgende Børn i Pleie: 40 paa Holsteinsminde à 180 Kr., 33 paa Flakkebjerg à 125, 3 paa Bøggildgaard à 100 Kr., 25 paa Rindstrup Børnehjem à 180 Kr., 5 paa Corselise à 60 Kr., 3 paa „Nøisomhed“ à 120 Kr., 4 i „Bethania“ à 160 Kr. Det er meget ringe Summer, som Kjøbenhavns Kommune saaledes har budgetteret til at forsørge de Pleiebørn, der staa under dens Varetagt. For at begrunde mit Standpunkt, som er, at Staten skulde tage ganske anderledes fat paa at forsørge disse Samsfundets Stedbørn, end den gjør, skal jeg anføre, hvad man paa Opsøstringshuset forbruger til hvert enkelt Barn. Der var i 1885 til Børnenes Forplejning budgetteret ca. 113 Kr. pr. Barn, men brugtes kun ca. 107. 86 af de 100 Børn var paa Landet i Sommerferien. Til Beklædning budgetteredes 40 Kr. pr. Barn, der brugtes 43 Kr., den samlede Udgift var 36,364 Kr. eller ca. 363 Kr. pr. Barn. Her er der altsaa sørget ganske anderledes for de Børn, som Staten har taget under sin Varetagt i denne Anstalt. Det synes mig at pege i Retning af, at Staten, naar den endelig paatager sig Forpligtelser lige overfor disse Børn og Opdragelsen i det Hele taget, har